

Sygnatura akt: V GC 2148/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 17 czerwca r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 17 czerwca 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa R. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w Ł. na rzecz powoda R. C. kwotę 7937,61 zł (siedem tysięcy dziewięćset trzydzieści siedem 61/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 26 czerwca 2018r do dnia zapłaty,
2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 628 zł (sześćset dwadzieścia osiem złotych) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 1817 zł (jeden tysiąc osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego
3. zwraca powodowi kwotę 672 zł (sześćset siedemdziesiąt dwa złote) tytułem niewykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2148/18

UZASADNIENIE

Powód R. C. wniósł w dniu 26 czerwca 2018r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w Ł. o zapłatę kwoty 3.221,89 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 26 czerwca 2018r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 25 maja 2018r. doszło do uszkodzenia pojazdu marki D. S. 12-16 S. 1.5dCi A. nr rej.(...) należącego do poszkodowanego M. G.. W związku z kolizją poszkodowany zgłosił roszczenia związane z zaistniałym wypadkiem pozwanemu, u którego ubezpieczony był w zakresie OC pojazd sprawcy kolizji drogowej. Pozwany przyjął odpowiedzialność za to zdarzenie i przyznał na rzecz poszkodowanego M. G. odszkodowanie w wysokości 12.055,18 zł brutto, ustalone na podstawie kosztorysu sporządzonego w systemie eurotax glass`s z dnia 8 czerwca 2018r. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności z dnia 20 czerwca 2018r. poszkodowany M. G. przeniósł na cesjonariusza R. C. wierzytelność pieniężną w związku z likwidacją szkody nr (...) z dnia 25 maja 2018r., przysługującą mu wobec pozwanego wraz ze wszystkimi prawami związanymi z tą wierzytelnością. Kosztorys naprawy sporządzony przez ubezpieczyciela zawierał sporo błędów, w konsekwencji czego ustalona kwota odszkodowania przyznana na rzecz poszkodowanego M. G. w związku z kolizją drogową z dnia 25 maja 2018r. nie czyni

zadość kodeksowej zasadzie pełnej kompensaty szkody. Powód w celu zweryfikowania prawidłowości ustalenia przez pozwanego wysokości wypłaconego M. G. odszkodowania, które było zaniżone, wykonał kalkulację rzeczywistego kosztu naprawy pojazdu, ustalając rzeczywisty koszt naprawy pojazdu na kwotę 15.127,07 zł brutto. Żądana pozwem kwota 3.071,89 zł stanowi różnicę pomiędzy wypłatą kwoty bezspornej w wysokości 12.055,18 zł wypłaconą przez pozwanego na rzecz poszkodowanego M. G. a kwotą faktycznych kosztów naprawy w wysokości 15.127,07 zł, ustaloną przez powoda. Na żadaną pozwem kwotę składa się również kwota 150 zł z tytułu zwrotu kosztów sporządzenia opinii przez niezależnego rzeczoznawcę samochodowego.

Do pozwu załączono kosztorys E. nr (...) z dnia 8 czerwca 2018r.. umowę przelewu wierzytelności z zawiadomieniem o dokonaniu przelewu wierzytelności, kosztorys naprawy wykonany na zlecenie poszkodowanego M. G. i fakturę nr (...) za wykonanie przeliczenia kosztów naprawy.

W dniu 17 lipca 2018r. referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, zgodnie z żądaniem pozwu, sygn. akt V GNc 3387/18.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości i wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że ubezpieczyciel sprawcy szkody, zgodnie z art. 361 § 1 k.c. ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tychże granicach ubezpieczyciel ma obowiązek zwrócić wszelkie koszty celowe i ekonomicznie uzasadnione. Ubezpieczyciel nie ma więc obowiązku zwrotu kosztów najwyższych i wykraczających poza rzeczywisty rozmiar szkody. Naprawa pojazdu uszkodzonego w wypadku komunikacyjnym oznacza jedynie doprowadzenie go do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed uszkodzeniem, a nie polepszenie jego stanu poprzez zastąpienie części wyeksploatowanych nowymi. Ponadto poszkodowany jest zobowiązany do współdziałania w celu ograniczenia wysokości szkody, co wynika z przepisów art. 354 § 2 oraz 362 k.c. Zdaniem pozwanego przyznana i wypłacona kwota odszkodowania jest odszkodowaniem pełnym, całkowicie likwidującym szkodę powstałą po stronie poszkodowanego, powoda, czyni zadość kodeksowej zasadzie kompensacji szkody. Pozwany zakwestionował kosztorys naprawy przedłożony przez powoda i nie uznał za celowe zwrócenie powodowi wydatkowanych przez powoda na jego sporządzenie kosztów.

W piśmie przygotowawczym z dnia 31 października 2019r. pełnomocnik powoda dokonał zmiany powództwa w ten sposób, że zamiast dochodzonej pozwem kwoty 3.221,89 zł wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 7.937,61 zł z ustawowymi odsetkami za czas opóźnienia liczonymi od dnia 26 czerwca 2018r. do dnia zapłaty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 czerwca 2018r. rzeczoznawca pozwanego wykonał kosztorys naprawy pojazdu M. G. marki D. S. 12-16 Nr rej. (...), rok produkcji 2015, ustalając koszty naprawy łącznie brutto 12.055,18 zł.

Dowód: kosztorys E. nr (...) z 8.06.2018r. (k. 8-11 akt)

W dniu 16 czerwca 2018r. rzeczoznawca K. N. sporządził kosztorys, w którym koszty naprawy ustalił w kwocie 15.127,07 zł. Z tego tytułu obciążył powoda wynagrodzeniem w kwocie 150 zł.

Dowód: kosztorys z 16.06.2018r., faktura nr (...) z 16.06.2018r. (k.15

akt)

W dniu 20 czerwca 2018r. M. G. zawarł z powodem umowę przelewu wierzytelności – pokwitowanie, w której oświadczył, że w dniu 25 maja 2018r. miał miejsce wypadek komunikacyjny, w wyniku którego uszkodzeniu uległ jego samochód marki D. S. 12-16 S. 1. dCi A., nr rej. (...). Sprawca wypadku poruszał się pojazdem posiadającym ważne ubezpieczenie OC posiadaczy pojazdów mechanicznych zawarte z (...) Spółką Akcyjną w Ł.. Szkoda została zgłoszona do ww. zakładu ubezpieczeniowego, który przyjął odpowiedzialność za zdarzenie i wypłacił tytułem odszkodowania

łącznie kwotę 12.055,18 zł brutto. Odszkodowanie to nie pozwoliło na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody z dnia 25 maja 2018r.

Na mocy umowy M. G. zobowiązał się do przelania na rzecz powoda praw do odszkodowania, jakie przysługują mu od (...) S.A., w związku ze szkodą z dnia 25 maja 2018r. w pojeździe marki D. S. o numerze rej (...) ponad wypłaconą już kwotę w procesie likwidacji szkody w wysokości 12.055,18 zł.

Dowód: umowa przelewu wierzytelności – pokwitowanie z dnia 20.06.2018r. (k. 12 akt)

Koszt naprawy uszkodzeń pojazdu marki D. S. o numerach rejestracyjnych (...) powstałych w związku z zaistniałą szkodą komunikacyjną w dniu 25 maja 2018r., ustalony przy użyciu nowych części oryginalnych typu O, technologii producenta oraz średnich cen robocizny w warsztatach posiadających odpowiedni personel i zaplecze pozwalające na stosowanie technologii producenta wynoszącej w okresie powstania szkody 100 zł netto za 1 rbg, pozwalający na przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wynosi 19.842,61 zł brutto z 23% podatkiem VAT od towarów i usług. Ze względu na okres eksploatacji pojazdu wynoszący 35 miesięcy należało zastosować do naprawy części o jakości O, a dodatkowo brak jest przesłanek i dowodów, że podczas zdarzenia zostały uszkodzone inne części niż o jakości O, to znaczy oryginalne z logo producenta pojazdu. Ze względu na to, że drzwi tyłu nadwozia, podlegające wymianie, posiadały ślady wcześniejszych napraw zastosowano potrącenie na poziomie 20%. (...) ekspercki A. nie posiadał w swojej bazie części typu Q potrzebnych do naprawy pojazdu, pozwalających na przywrócenie pojazdu do stanu technicznego i estetycznego sprzed szkody.

Dowód: opinia biegłego sądowego mgr. inż. P. L. (k. 76 –

94 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów oraz opinii biegłego sądowego P. L.. Pozwany zakwestionował opinię biegłego co do ustaleń, że części zamienne jakości P nie przywróciły pojazdu do stanu sprzed szkody.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 30 kwietnia 2016r. była umowa ubezpieczenia OC, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art.436 § 1 w zw. z 435 § 1 k.c., zgodnie z którymi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność jak prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) Ponosi on odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

W toku postępowania dowodowego ustalono wysokość odszkodowania z uwzględnieniem ustalonego przez biegłego zakresu napraw i po ustaleniu wartości nowych oryginalnych części podlegających wymianie typu O, technologii producenta oraz średnich cen robocizny w warsztatach posiadających odpowiedni personel i zaplecze pozwalające na stosowanie technologii producenta wynoszącej w okresie powstania szkody 100 zł netto za roboczogodzinę. Nie zasługują na uwzględnienie argumenty pozwanego, że do naprawy samochodu można było zastosować części zamienne P. Uszkodzony samochód był stosunkowo nowy, eksploatowany poniżej trzech lat. Użycie do jego naprawy zamienników o niskiej jakości nie mogłoby przywrócić samochodu do stanu poprzedniego. W swojej opinii biegły szczegółowo wyjaśnił, że stosowanie do naprawy części P i pochodnych nie pozwoli na naprawę pojazdu zgodnie z technologią producenta. W opinii wskazano również brak zasadności i możliwości zastosowania do naprawy części (...).

Sąd przyjął, w oparciu o opinię biegłego, że wysokość szkody wynosi 19.842,61 zł brutto. Z wyliczeń pozwanego wynikały koszty naprawy w kwocie 12.055,18 zł.

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu zaniżając wartość kosztów naprawy, co zostało potwierdzone opinią biegłego sądowego.

Różnica pomiędzy ustalonym przez Sąd odszkodowaniem (19.842,61 zł), a odszkodowaniem wypłaconym przez pozwanego (12.055,18 zł) podlegała uwzględnieniu przez Sąd.

Ponadto Sąd uwzględnił powództwo w zakresie kosztu dokonanej przez podmiot trzeci na zlecenie powoda kalkulacji naprawy, przyjmując, że mieści się on w ramach normalnego związku przyczynowego z powstałą szkodą. Do ustalenia przez profesjonalny podmiot kosztów naprawy doszło przed zawarciem przez powoda i poszkodowanego umowy cesji wierzytelności i bez tej kalkulacji nie byłby w stanie określić wysokości swojego roszczenia.

O odsetkach rozstrzygnięto na podstawie art. 817 §1 k.c.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z wynikającą z tego przepisu zasadą odpowiedzialnością za wynik procesu. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa w kwocie 500 zł, wynagrodzenie biegłego w kwocie 928 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 1.800 zł w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw. Powód poniósł koszty w kwocie 2.445 zł (opłata sądowa od pozwu, wynagrodzenie pełnomocnika i 128 zł z zaliczki na wynagrodzenie biegłego) i kwotę tę ma obowiązek zwrócić powodowi pozwany. Sąd zwrócił ponadto powodowi niewykorzystaną zaliczkę na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś